

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับนรก

คนธรรมจะหันไปสู่เดนคนตาย คือ ประชาชาติทั้งสิ้นที่ลืมพระเจ้า

สุดที่ 9:17

พากคนบาปในศิโยนก์หัวดกลัว ความสะทกสะท้านเข้าครอบจำนำไร้พระเจ้า
มีครในพวกราอยู่กับไฟที่เผาลามได้? มีครในพวกราอยู่กับการเผาไหม้
เป็นนิตย์ได้? -อิสยาห์ 33:14

นี่แน่น พวกราจะเป็นเหมือนตอข้าว ไฟจะเผาลามเข้าทั้งหลาย พวกราไม่
สามารถช่วยกู้ตัวเอง จากพลังของเพลวไฟ ไม่มีถ่านที่จะให้ครอบอุ่น ไม่มี
ไฟที่จะให้ครอง -อิสยาห์ 47:14

“และพวกราจะออกไปมองดูชาติพองพากคนที่กับภัยต่อเรา เพราะว่า
หนองที่กัดคนเหล่านี้จะไม่ตายไป ไฟที่เผาพวกราจะไม่ดับ และเข้าทั้งหลาย
จะเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนของมนุษย์ทั้งหมด” -อิสยาห์ 66:24

และคนเป็นอันมากในพวกราที่หลับในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บังก์
จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บังก์เข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์
ดาเนียล 12:2

“พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสว่า นี่แน่น วันนั้นจะมาถึง คือวันที่จะเผาลาม
เหมือนเตาอบ เมื่อคนที่เย่อหยิ่งทั้งสิ้น และคนที่ประกอบการอธรรมทั้งหมดจะ
เป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เข้าหมด จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่
เลย แต่สำหรับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงนามของเรา ดวงอาทิตย์แห่งความชอบ
ธรรมซึ่งมีปีกรักษาโลกไว้ จะปรากฏขึ้น แล้วเจ้าจะกระโดดโดยเด่นออกไป
เหมือนลูกวัวอกไปจากโค แล้วพวกราจะเหยียบย้ำคนธรรม เพราะว่า
พวกราจะเป็นเหมือนน้ำเส้าที่ตื้นเข้าของเจ้า ในวันนั้นเมื่อเราประกอบกิจ
พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสดังนี้แหละ -มาลาคี 4:1-3

คนในญี่ปุ่นและคนเล็กน้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น แล้วหนังสือต่างๆ ก็ถูกเปิดออก และหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต คนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำการทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น

ทะเลกีส่งคืนคนตายที่อยู่ในทะเล ความตายและเดนคนตายกีส่งคืนคนตายที่อยู่ในนั้น แต่ละคนก็ถูกพิพากษาตามการกระทำการทั้งตน แล้วความตายและเดนคนตายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟ บึงไฟนี่แหลกคือความตายครั้งที่สอง และถ้าพบว่าใครไม่มีเชื้อด้วยในหนังสือแห่งชีวิต เขา ก็จะถูกโยนลงไปในบึงไฟ - วิวรณ์ 20:6, 10-15

แต่พากที่เข้ามา พวกที่ไม่เชื่อ พากที่ประพฤติอย่างน่าสะอิดสะเอียน พากฆาตกร พากล่วงประเวณี พากใช้เวทมนตร์ พากบูชารูปเคารพ และทุกคนที่โกหกันนั้น มรดกของพากเข้ายื่นบึงไฟและกำมังถ้นกำลังลูกใหม่อยู่ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง” - วิวรณ์ 21:8

พระองค์ทรงถือพลวั่วอยู่ในพระหัตถ์แล้ว และจะทรงชำระล้างข้าวของพระองค์ให้ทั่ว พระองค์จะทรงรวมเม็ดข้าวของพระองค์ไว้ในยุงฉาง แต่พระองค์จะทรงเผาไหม้ด้วยไฟที่ไม่มีวันดับ” - มัทธิว 3:12

แต่เราบอกพวกรว่า คริสตจักรที่น่องของตน คนนั้นจะต้องถูกพิพากษา ถ้าคริสตจักรพินัยกรรมอย่างเหี้ยดหยาม คนนั้นจะต้องถูกนำไปยังศาลสูงให้พิพากษา และถ้าคริสตจักร ‘อ้ายโนด’ คนนั้นจะมีโทษถึงไฟนรก - มัทธิว 5:22

“จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่ และทางกว้างนั้นนำไปถึงความพินาศ และคนทั้งหลายที่เข้าไปทางนั้นมีมาก เพราะประตูที่แคบและทางที่ลำบากนั้นนำไปสู่ชีวิต และพวกรที่หาพกภัยน้อย ต้นไม้ซึ่งไม่เกิดผลดีย้อมต้องถูกฟันลงและทิ้งเสียในไฟ - มัทธิว 7:13-14, 19

แต่ทายาททั้งหลายของแผ่นดินนั้นจะถูกขับไล่ส่งออกไปในที่มืด ที่นั่นจะมีเสียงร้องให้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน” - มัทธิว 8:12

อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่สามารถฆ่าจิตวิญญาณ แต่จงกลัวพระองค์ผู้ทรงสามารถทำลายทั้งจิตวิญญาณและกายในนรกได้ - มัทธิว 10:28

บุตรมนุษย์จะใช้บรรดาทุตสวารค์ของท่านออกไปเก็บกาดทุกสิ่งที่ทำให้หลงผิด และพากผู้ที่ทำช้ำใจจากแผ่นดินของท่าน และจะทิ้งลงในเตาไฟที่ลูกโพลง ที่นั่นจะมีการร้องให้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน ในเวลาสิ้นยุคก็จะเป็นอย่างนั้น ทุตสวารค์ทั้งหลายจะออกมากแยกพากคนช้ำอกจากคนชอบธรรม แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟที่ลูกโพลง ที่นั่นจะมีการร้องให้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน” - มัทธิว 13:41-42, 49-50

ถ้ามีหรือเท้าของท่านทำให้ท่านหลงผิดจะตัดทิ้งเสียการเข้าสู่ชีวินิรันดร์ด้วยมือและเท้าด้วยหรือพิการ ยังดีกว่ามีสองมือสองเท้า แต่ต้องถูกทิ้งในไฟซึ่งใหม่อยู่เป็นนิตย์ ถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย การเข้าสู่ชีวินิรันดร์ด้วยตาข้างเดียว ยังดีกว่ามีสองตาแต่ต้องถูกทิ้งในไฟนรก มัทธิว 18:8-9

กษัตริย์จึงมีรับสั่งกับพวคุณรับใช้ว่า ‘จะมัดมือด้วยคนนี้เอาไปโยนทิ้งบริเวณที่มีดีข้างนอก ซึ่งเป็นที่มีการร้องไห้ขับเขี้ยวเคี้ยวฟัน’ -มัทธิว 22:13

“วิบติแก่พวคุณเจ้า พวคธรรมารายและพวคาฟรีสี คนหน้าซื่อใจดด เพราพวคเจ้าไปทิ้งทางบกและทางทะเล เพื่อจะได้สักคนหนึ่งเข้าเจาริต แต่เมื่อได้แล้ว ก็ทำให้ขาดกันยกว่าพวคเจ้าเองถึงสองเท่า เจ้าพวคุณเจ้าติ่งร้าย เจ้าจะพันโทชนรกรได้อย่างไร? -มัทธิว 23:15, 33

“เมื่อบุตรมนุษย์เด็จมาด้วยพระรัศมีพร้อมกับทูตสารคุณทั้งหมด แล้ว พระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ประชาชนติ่งหมด จะมาประชุมกันเฉพาะพระพักตร์พระองค์ และพระองค์จะทรงแยกพวคเข้าออกจากกัน เมื่อนผู้ใดเลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ พระองค์จะทรงจัดให้ผูกแกะอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ และผูกแพะอยู่เบื้องซ้าย ขณะนั้น พระมหากษัตริย์จะตรัสกับพวคผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ‘ท่านทิ้งหลายที่ได้รับพระจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทิ้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก เพราะว่าเมื่อเราให้พวคท่านก็จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแบลกหน้าพวคท่านก็ต้อนรับเรา เราเปลี่ยนภัยพวคท่านก็ให้เสื่อผ้าเรานุ่งห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็มาดูแลเรา เมื่อเรารอยในคุก พวคท่านก็มาเยี่ยมเรา’ เวลาในบรรดาคนชอบธรรมจะกราบหูล่าว ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พวคข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงทิวและจัดให้สวยงามหรือทรงกระหายน้ำ และจัดมาถวายนั้นตั้งแต่เมื่อไร? ที่พวคข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแบลกหน้าและได้ต้อนรับไว้หรือเปลี่ยนภัยและสวมคลองพระองค์ให้นั้นตั้งแต่เมื่อไร? ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประชวรหรือทรงถูกจำคุก และมาเผาพระองค์นั้นตั้งแต่เมื่อไร?’ แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า ‘เราบอกความจริงกับท่านทิ้งหลายว่า ซึ่งพวคท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพื้นทองของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย’ แล้วพระองค์จะตรัสกับพวคผู้ที่อยู่เบื้องซ้ายพระหัตถ์ของ

นิตย์ และเราถือลูกกัญแจทิ้งหลายแห่งความตายและแห่งเดนคนตาย วิรรณ 1:18

‘คริมิทุกให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณตรัสกับคริสตจักรทิ้งหลาย คนที่ชั่นจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย’ -วิรรณ 2:11

และทูตสารคุณอีกองค์หนึ่งซึ่งเป็นองค์ที่สามก็ตามไปประกาศด้วยเสียงดังว่า “ถ้าคริบุชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผาก หรือที่มือของเขา คนนั้นจะต้องดื่มเหล้าอยู่นั่นแห่งความกริวของพระเจ้าที่เหลลงในถ้วยแห่งพระพิโธของพระองค์โดยไม่เจือปนสิ่งใด และเขาจะถูกธรรมานด้วยไฟและกำมะถัน ต่อหน้าบรรดาทูตสารคุณบริสุทธิ์และเฉพาะพระพักตร์พระเมฆไปดก และควนแห่งการทรงนาของเขางพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์ พวคที่บุชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และคริรับเครื่องหมายซึ่งเป็นซื่อของมันจะไม่ได้หยุดพักเลยทั้งกลางวันและกลางคืน” -วิรรณ 14:9-11

แต่สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมกับผู้เผยแพร่พระวจนะเท็จผู้ที่ทำหมายสำคัญต่อหน้ามัน และใช้หมายสำคัญนั้นล่อลงคนทิ้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และคนทิ้งหลายที่บุชารูปของมัน ทั้งสองถูกโยนลงไปทั้งเป็นในบึงไฟที่ลูกใหม่ด้วยกำมะถัน -วิรรณ 19:20

คริรที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือเขาทิ้งหลาย แต่เขาจะเป็นบุตรธิดของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์หนึ่งพันปี ส่วนมารที่ล่อลงเขาทิ้งหลายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่ซึ่งสัตว์ร้ายและผู้เผยแพร่พระวจนะเท็จอยู่นั้น และพวกมันจะถูกธรรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์ แล้วข้าพเจ้าเห็นพระที่นั่นใหญ่สีขาวและเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น แผ่นดินโลกและฟ้าสวัสดิ์ทัยไปจากพระพักตร์ของพระองค์ และไม่มีคริรพบเห็นที่อยู่ของพวกมันอีกเลย ข้าพเจ้ายังเห็นบรรดาคนตายทั้ง

พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงทราบว่าจะช่วยคนที่ยำเกรงพระเจ้าพ้นจากการทดลองได้ อย่างไร และทรงทราบวิธีกักขังคนชั่วไว้ให้รับโทษเมื่อถึงวันพิพากษา

2 เปโตร 2:4, 6, 9

และโดยพระจันทร์เดียวกันนั้นเอง พ้าและแผ่นดินในปัจจุบัน ก็เก็บรักษาไว้ สำหรับไฟ ถูกเก็บไว้จนกว่าจะถึงวันพิพากษาและวันหายของบรรดาคน อธรรม แต่ท่านที่รักทั้งหลาย อย่ามองข้ามความจริงข้อนี้เสีย คือวันเดียวกันของพระเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนกับวันเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเอื้อยǎาในเรื่องพระวิญญาณของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่ ทรงอดทนกับพากท่าน พระองค์ไม่ทรงประสึค์ให้เครื่องนาศเลย แต่ประสึค์ ให้ทุกคนกลับใจใหม่ แต่วันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จะมาถึงเหมือนอย่าง ขโมย และในวันนั้น ฟ้าจะหายลับไปด้วยเสียงดังกึกก้อง และโลกร้าужะสลาย ไปด้วยไฟ และแผ่นดินกับสิ่งสารพัดที่มีอยู่บนนั้นจะถูกเผาจนหมดสิ้น

2 เปโตร 3:7-10

และลืนนั้นเป็นไฟ ลืนเป็นโลกชั่วร้ายที่ตั้งอยู่ท่ามกลางอวัยวะต่างๆ ของเรามันทำให้หักกายเป็นมลทิน และเผาผลิตภัณฑ์ของชีวิต และตัวมันเองก็ถูกเผาผลิตภัณฑ์โดยไฟนรก -ยกอุบ 3:6

และพวกทูตสวรรค์ที่ไม่รักษาอำนาจครอบครองของตนเอง แต่ละทึ่งก็นิรនทร์ ของตน พระองค์ก็ทรงจะจำให้ด้วยไฟอันไม่รู้จักสลายในที่มีดูจนกว่าจะถึง เวลาพิพากษาในวันยิ่งใหญ่นั้น สำหรับเมืองโสโนม เมืองโกโนราห์ และเมือง ต่างๆ ที่อยู่รอบๆ นั้นก็เช่นเดียวกัน ได้ประพฤติผิดศีลธรรมทางเพศและมัวหมา ในกามวิตถาร จึงเป็นตัวอย่างของการรับโทษในไฟนiranด์ เป็นคลื่นรุนแรงใน ทะเลที่ซัดฟองแห่งความบัดสีของตนเองขึ้นมา เป็นดวงดาวที่พลัดออกจากใบปัน กะ ความมีดมิดถูกสงวนไว้สำหรับพากษาตลาดอดกาล -ยูดา 1:6-7, 13

เป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่นี่แหละ เรายังดำรงชีวิตอยู่ต่ออีกไปเป็น

พระองค์ว่า ‘พากท่านผู้ถูกแซงสถาปัตย์ไปจากเราและเข้าไปอยู่ในไฟที่ไม่อยู่เป็นนิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับการร้ายและบริหารของมนุษย์ เพราะว่าเมื่อเราทิวท่านก็ไม่ได้ให้เรา kin เรากำราญน้ำ พากท่านก็ไม่ได้ให้เราดื่ม เราเป็นแบกแบลกหน้า พากท่านก็ไม่ได้ต้อนรับเราไว้ เราเปลือยกาย ท่านก็ไม่ได้ให้เสื้อผ้าเราอุ่นห่ม เราเจ็บป่วยและต้องถูกจำคุก พากท่านก็ไม่ได้เยี่ยมเรา’ แล้วพากเขาจะทูลว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พากข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงทิว หรือ ทรงกระราญน้ำ ทรงเป็นแบกแบลกหน้า หรือทรงเปลือยกาย ประชวร หรือทรงถูกจำอยู่ในคุก และพากข้าพระองค์ไม่ได้ปรนนิบติพระองค์นั้นตั้งแต่ เมื่อไร?’ -มัทธิว 25:31-44

แต่ครกกล่าวคำหมื่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงอภัยให้คนนั้นไม่ได้ตลอดไป แต่คนนั้นจะมีโทษของบาปชั่วนิรันดร์” -มาระໂກ 3:29

ถ้ามีของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย การที่จะเข้าสู่ชีวิตด้วยมือด้วน ยังดีกว่ามีหั้งสองมือแต่ต้องลงไปสู่รกรในไฟที่ไม่มีวันดับ ถ้าเท้าของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย การที่จะเข้าสู่ชีวิตด้วยเท้าด้วนยังดีกว่ามีเท้าหั้งสองข้างแต่ต้องถูกทิ้งลงนรก ถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย การที่จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าด้วยตาข้างเดียวยังดีกว่ามีตาสองข้างแต่ต้องถูกทิ้งลงนรก ซึ่งเป็นที่ตัวหนอนไม่เคยตายและไฟไม่เคยดับเลย

มาระໂກ 9:43, 45, 47-48

พระองค์ทรงถือพลวัյุในพระหัตถ์แล้ว เพื่อจะทรงบำราลงข้าวของพระองค์ให้ห้าม และเพื่อจะรวบรวมข้าวของพระองค์ไว้ในยุ่งช้าง แต่พระองค์จะทรงเผาแยกบด้วยไฟที่ไม่มีวันดับ” -ลูกา 3:17

ส่วนเจ้า เมืองคาเปอรนาอุム เจ้าจะถูกยกขึ้นเที่ยมฟ้าหรือ? เปล่าเลย เจ้าจะต้องลงไปถึงแดนคนตายต่างหาก -ลูกา 10:15

แต่เราจะเตือนให้ท่านรู้ก่อนว่าควรจะกล่าวใคร จงกล่าวพระองค์ผู้ที่เมื่อทรงช่วยแล้วก็ยังมีสิทธิอำนวยที่จะทึ่งใจในนรกได้ แท้จริง เราบอกพวกร่านว่าจะกล่าวพระองค์นั้นแหละ -ลูกา 12:5

ต่อมาคนยกจนนั่นตาย และพวกรหุตสรรค์นำเข้าไปอยู่กับอับราฮัม ส่วนเศรษฐีคนนั้นก็ตายด้วย และถูกฝังไว้ และเมื่อเขาเป็นทุกข์ทรมานอยู่ในแดนคนตาย เขายังหน้าดูเห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล และลากษณะก็อยู่กับท่านเศรษฐีจึงร้องว่า ‘อับราฮัมบิดาเจ้าข้าขอเมตตาข้าพเจ้าเถิด ขอให้ลากษณะเสอาปลายน้ำวุ่นน้ำมาแตะลิ้นของข้าพเจ้าให้เย็น เพราะข้าพเจ้าต้องทุกข์ระทมอยู่ในเบลาไฟนี้’ -ลูกา 16:22-24

พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก ไม่ใช่เพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยภูมิโลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น คนที่วางใจในพระบุตรจะไม่ถูกพิพากษา ส่วนคนที่ไม่ได้วางใจกับพิพากษายังไงแล้ว เพราะเขาไม่ได้วางใจในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า -ยอห์น 3:16-18

คนที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ คนที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิตแต่พระพิรۆของพระเจ้าตอกย้ำกับเขา -ยอห์น 3:36

เราบอกความจริงกับพวกร่านว่า ถ้าใครฟังคำของเราและวางใจผู้ทรงใช้เรามาคนนั้นก็มีชีวิตนิรันดร์และไม่ถูกพิพากษา แต่ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้วอย่าประหาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่ทุกคนที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพจะได้ยืนเสียงของพระบุตร และจะก้าวอกมา คนที่ประพฤติดีก็เป็นขึ้นมาสู่ชีวิต คนที่ประพฤติชั่วก็เป็นขึ้นมาสู่การพิพากษา -ยอห์น 5:24, 28-29

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา -ยอห์น 14:6

ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย เพราะว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได่นั้น ไม่โปรดให้มีท่านกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” -กิจการ 4:12

เพราะว่าค่าจ้างของบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา -โรม 6:23

เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า -โรม 3:23

คือในกรณีของพวกรา พระของยุคนี้ได้ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมนไปเพื่อไม่ให้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐ คือเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระชายของพระเจ้า -2 โคrinth 4:4

ด้วยเปลวเพลิง พระองค์จะลงโทษสนองคนที่ไม่รู้จักระเจ้า และคนที่ไม่ดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐเรื่องของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คนเหล่านั้นจะได้รับโทษ อันเป็นความพินาศนิรันดร์และปรากจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจากพระสิริแห่งพระกำลังของพระองค์ 2 เอสโซ. 1:8-9

คนที่หว่านสิ่งที่ตอบสนองเนื้อหนังของตน ก็จะเก็บเกี่ยวความเบื่อย耐จากเนื้อหนังนั้น แต่คนที่หว่านสิ่งที่ตอบสนองพระวิญญาณ ก็จะเก็บเกี่ยวชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณนั้น -กาลาเทีย 6:8

และคำสอนเรื่องพิธีล้างชำระต่างๆ การวางมือ การเป็นขึ้นจากความตาย และการลงโทษชั่วนิรันดร์ -อีบру 6:2

ตามที่มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็จะมีการพิพากษานั้นได -อีบру 9:27

เพราะว่าถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงยกเว้นพวกรหุตสรรค์ที่ได้ทำบาปนั้น แต่ได้ทรงผลักพวกราลงไปในอเจล และได้ล่ามพวกราด้วยไฟแห่งความมีดมีด คุณไว้จนถึงเวลาพิพากษา และได้ทรงลงโทษเมืองโสโตรและเมืองโกโมราที่ให้พินาศเป็นเถ้าถ่าน เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่คนทั้งหลายที่ประพฤติอธรรม ดังนั้น องค์